

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 195/2026-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredia č. 520 923 1250 0 zo 4. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. marca 2026 v znení jej doplnení zo 16. a z 25. marca 2026 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia ľudských práv podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) napadnutým rozhodnutím sociálnej poisťovne označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktorého zrušenia sa spoločne s určením sumy dôchodku v novom konaní zároveň domáha.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že napadnutým rozhodnutím sociálnej poisťovne bolo sťažovateľovi priznané zvýšenie invalidného dôchodku o 3,7 % mesačnej sumy dôchodku, a to s účinnosťou od 1. januára 2026 v súlade s § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.

3. Sťažovateľ bol v napadnutom rozhodnutí sociálnej poisťovne zároveň poučený, že môže v lehote 30 dní od jeho doručenia podať proti nemu odvolanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ namieta, že dôchodok bol vypočítaný diskriminačne v rozpore so zákonom č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred

diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov, a zároveň tvrdí, že napadnuté rozhodnutie sociálnej poisťovne porušuje jeho ľudské práva podľa čl. 127 ústavy.

5. Zároveň uvádza, že vyčerpal všetky možnosti správneho súdnictva, a preto sa po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozhodnutia obracia na ústavný súd.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka ústavnej neudržateľnosti napadnutého rozhodnutia sociálnej poisťovne vydaného vo veci zvýšenia invalidného dôchodku. Sťažovateľ prezentuje nespokojnosť so sumou navýšenia a namieta porušenie ľudských práv, ktoré však bližšie neidentifikuje a zároveň neuvádza ani konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo k porušeniu ľudských práv vo vzťahu k jeho osobe dôjsť.

7. S prihliadnutím na skutočnosť, že sťažovateľ je advokát s aktívnym výkonom činnosti, ústavný súd v súlade s § 34 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) netrval na podmienke povinného právneho zastúpenia v konaní o ústavnej sťažnosti.

8. V kontexte sťažovateľom (ktorý je zároveň advokátom) koncipovanej ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje absenciu zákonom predpísaných náležitostí obligatórnej povahy.

9. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať *inter alia* aj odôvodnenie návrhu.

10. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, a konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd [písm. c) a d)].

11. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti. S prihliadnutím na absenciu identifikácie konkrétnych základných práv a slobôd, ku ktorých porušeniu malo dôjsť napadnutým rozhodnutím sociálnej poisťovne, a absenciu prezentácie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd (bod 6 tohto uznesenia), ústavný súd konštatuje, že vo vzťahu k sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti to tak nie je.

12. Sťažovateľ, ktorý je sám advokátom s aktívnym výkonom činnosti, si nesplnil povinnosť vyplývajúcu z § 123 ods. 1 písm. c) a d) zákona o ústavnom súde, a to neuvedením obligatórnych náležitostí ústavnej sťažnosti.

13. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

14. Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom táto podmienka bola u sťažovateľa, ktorý je sám advokátom, naplnená (III. ÚS 7/2025).

15. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí v podobe neoznačenia základných práv a slobôd, ktorých porušenie sa tvrdí, a neuvedenia konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu základných práv a slobôd, za následok odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

16. Nad rámec ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že ani v prípade splnenia všetkých obligatórnych náležitostí by ústavný súd nemohol ústavnej sťažnosti vyhovieť z dôvodu, že by mu v tom bránil princíp subsidiarity, ktorým sa riadi konanie pred ústavným súdom.

17. Sťažovateľ mal totiž v konkrétnych okolnostiach veci k dispozícii účinný právny prostriedok, ktorý mu priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd zákon, a teda mohol podať proti napadnutému rozhodnutiu sociálnej poisťovne odvolanie a v prípade jeho pre sťažovateľa nepriaznivého výsledku mohol podať správnu žalobu v sociálnych veciach podľa príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku. Nevyužitie týchto dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd by bolo dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti z dôvodu jej neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde (k tomu pozri § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

18. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu